

Arrest

nr. 199 939 van 20 februari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. L. LEUNG
Karel Rogierstraat 3
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 31 mei 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 mei 2017 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf (type C).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 juni 2017 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. L. LEUNG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 13 september 1963.

1.2. De verzoekende partij dient op 26 augustus 2009 een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C), om familie in België te bezoeken. Het gevraagde visum wordt van ambtswege afgeleverd door de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging.

1.3. De verzoekende partij dient op 12 juli 2011 een aanvraag in tot afgifte van een visum lang verblijf (type D), om zich in België te herenigen met haar dochter met de Belgische nationaliteit. Het gevraagde visum wordt op 12 september 2011 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid geweigerd.

1.4. De verzoekende partij dient op 18 april 2013 een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C), om familie in België te bezoeken. Het gevraagde visum wordt op 15 mei 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geweigerd.

1.5. De verzoekende partij dient op 9 juli 2013 een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C), om familie in België te bezoeken. Het gevraagde visum wordt op 24 juli 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geweigerd.

1.6. Op 18 juli 2014 wordt beslist dat aan de echtgenoot van de verzoekende partij een visum lang verblijf (type D) mag worden afgeleverd met het oog op het uitoefenen van een zelfstandige activiteit in België, op voorwaarde van de voorlegging van een beroepskaart. De echtgenoot van de verzoekende partij wordt in het bezit gesteld van een beroepskaart, geldig van 4 maart 2015 tot 3 maart 2016. Hij komt op 2 mei 2015 naar België en wordt in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 3 juni 2016.

1.7. Op 2 februari 2017 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C), om haar familie in België te bezoeken. Zij verklaart haar dochter met de Belgische nationaliteit te willen bezoeken, die in april gaat bevallen. Het gevraagde visum wordt op 8 maart 2017 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) geweigerd.

1.8. Op 24 maart 2017 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C), met dezelfde motivatie.

1.9. Op 4 mei 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris, inzake de visumaanvraag van 2 februari 2017, een nieuwe beslissing waarbij het gevraagde visum wordt geweigerd. Deze beslissing vervangt de beslissing van 8 maart 2017. De beslissing van 4 mei 2017 is de thans bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code.

X Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld;

Artikel 14 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode stelt dat van betrokkene verlangd wordt dat men informatie levert die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvraag om het grondgebied te verlaten te beoordelen.

Omwille van volgende redenen blijkt betrokkene dit voornemen onvoldoende aan te tonen:

Betrokkene reisde in 2010-2011 al eerder binnen de Schengenzone en respecteerde haar visum.

Echter na dit visum diende betrokkene een aanvraag in tot gezinshereniging. Dit gegeven wordt beschouwd als een duidelijke intentie om zich in België te vestigen. Zeker gezien de bijkomende informatie dat niet alleen de dochter van betrokkene zich in België heeft gevestigd, maar ook gezien het feit dat de echtgenoot van betrokkene momenteel in België verblijft op basis van een beroepskaart. Het kerngezin van betrokkene bevindt zich dan ook in België en er is weinig reden om aan te nemen dat enkel de familieband met de grootmoeder in China een voldoende sterke familiale band is om de familieleden in China te beschouwen als zijnde sterk genoeg om een terugkeer te garanderen. Bovendien is er de aangehaalde reismotivatie van betrokkene, namelijk de geboorte van haar kleinkind in België en de ondersteuning die ze zou bieden in de opvoeding van dit kind. Het kerngezin in België wordt door deze gebeurtenis nog versterkt. Wat betreft de familiale band met China wordt bijgevolg geoordeeld dat onvoldoende bewezen is dat deze sterk genoeg is om een terugkeer te garanderen.

Betrokkene beschikt over twee bronnen van inkomsten in China, nl. 2.350,30CNY en 1.509,77CNY. Dit vertegenwoordigt samen een maandelijks bedrag van ongeveer 513 euro. Rekening houdend met de (sterk gestegen) levensduurte in China, de hoogste van de voorgelegde inkomsten en de voorgelegde financiële middelen op de bankrekening wordt geoordeeld dat de beschikbare financiën van betrokkene

geen sluitende motivatie vormen die een terugkeer garanderen. Integendeel zal hun levensstandaard in België met de inkomsten van haar echtgenoot een stuk hoger liggen dan in het land van origine. Dus ook wat betreft de economische band met China wordt bijgevolg geoordeeld dat het onvoldoende bewezen is dat de economische belangen in China sterk genoeg zijn om een terugkeer te garanderen. Betrokkene verklaart in China samen te leven met haar moeder en een zorgtaak op te nemen in deze context. Noch van het bewijs van de samenwoning, noch van de zorgbehoefte wordt enig formeel bewijs voorgelegd.

Tenslotte verklaart betrokkene eigenaar te zijn van een eigendom in China. Betrokkene toont dit evenwel niet aan aan de hand van bewijsstukken zoals een eigendomsakte.

Noch op sociaal, noch op economisch, familiaal of ander vlak liggen elementen voor die sluitend aantonen dat betrokkene haar resterende belangen in China en haar band met China van die aard zijn dat een terugkeer gegarandeerd."

1.10. Op 10 mei 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris, in antwoord op de visumaanvraag van 24 maart 2017, de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

1.11. Op 24 mei 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris, in antwoord op de visumaanvraag van 2 februari 2017, een nieuwe beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf. Deze beslissing vervangt andermaal de beslissing van 8 maart 2017.

2. Onderzoek van het beroep

Het thans voorliggende beroep heeft als voorwerp de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 4 mei 2017 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf (type C). Deze beslissing is genomen in antwoord op de visumaanvraag van de verzoekende partij van 2 februari 2017. Op 24 mei 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris in antwoord op deze visumaanvraag echter opnieuw een beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf (type C).

Ter terechtzitting betwist de verwerende partij niet dat zij in haar nota met opmerkingen in de zaak bij de Raad gekend onder het rolnummer 206 524, meer bepaald de zaak gericht tegen de beslissing van 24 mei 2017, stelde dat de thans bestreden beslissing van 4 mei 2017 moet worden geacht te zijn ingetrokken en te zijn vervangen door de beslissing van 24 mei 2017. Ter terechtzitting verzet de verzoekende partij zich ook niet tegen deze vaststelling.

Nu de bestreden beslissing (impliciet) is ingetrokken en vervangen door een nieuwe beslissing, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden en dient het te worden verworpen.

3. Kosten

Gelet op de (impliciete) intrekking van de bestreden beslissing, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend achttien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS